

[Indenrigsministeren.]

I anledning af de bemærkninger, der er gjort herfra – og det er også til hr. Hagen Hagensen – vil jeg gerne sige, at alle er enige om, at det er et alvorligt problem; ingen tvivl om det. Alle ønsker at sikre borgernes retssikkerhed og beskytte dem; heller ingen tvivl om det. Ingen har nogen som helst rimelig ret til at tage patient på, at det kun er dem, der vil beskytte borgerne ved at komme med forslag før det tidspunkt, regeringen kommer med det. Vi kommer ikke bare med det, fordi det er os, men fordi det er et fælles problem for os alle sammen.

Hr. Arentoft spurgte, om der er internationale aftaler, der vil forsinke et lovforslag. Der til kan jeg sige, at det er der ikke. Når man nævner statsrevisorernes betænkning, kan jeg gøre opmærksom på, at bl. a. den er årsag til, at arbejdet med SIP-systemet er taget op til revision.

Til fru Aase Olesen vil jeg sige, at den radikale programerklæring skal jeg selvfølgelig ikke kommentere, lige så lidt som jeg skal kommentere hr. Biltzings bemærkninger om venstres stilling til en registerlovgivning, og hvad der skal ligge i den. Men hvis fru Aase Olesen hermed kommer med en skjult trussel om, at hvis vi ikke er ordentlige og kommer med det, man forventer fra radikal side, vil man tage et initiativ, og at man allerede på forhånd tvivler om forslaget indhold, må jeg sige, at jeg ikke engang selv har set noget forslag. Men jeg er ikke i tvivl om, at hensigterne er gode nok, så skal vi ikke vente med truslerne, indtil vi ser, hvad der ligger på bordet, i stedet for at udstede dem på forhånd?

Hr. Ib Nørlund var så venlig at sige, at bemærkningerne næsten ikke kunne være skrevet af mig. Jeg forstod, at jeg skulle være lidt mere venlig i så henseende. Jeg kan sige, at jeg er helt i overensstemmelse med det, jeg har sagt. Der er ikke nogen som helst tvivl om det, jeg mente, og jeg har ikke forsøgt at krybe uden om problemerne, det er noget, hr. Ib Nørlund har lagt mig i munden, det har jeg ikke gjort. Det, jeg sagde, var, at folketinget har mange ting at beskæftige sig med, og at det vil være mere rimeligt at vente, til der ligger et lovforslag, som vi jo allerede i åbningstalen har bebudet ville imødekomme et sådant initiativ, som de konservative nu er kommet med. Så jeg synes ikke, man med rimelighed kan sige, at vi løber uden om problemerne. Vi siger bare, at

vi skal bruge folketingets tid så rationelt som vel muligt. Det er der vel ingen der kan være uenig i.

Aase Olesen (RV):

Jeg synes nok, at indenrigsministeren er noget ømskindet, når han kunne opfatte det, jeg sagde, som trusler. Det, jeg tillod mig at påpege, var, at jeg, ud fra mit kendskab til det materiale, registerudvalget er kommet med, ikke mente, det var dækkende for hele problematikken, og det sagde jeg i forbindelse med en vurdering af det konservative beslutningsforslag, som åbenbart skyldtes samme opfattelse. Jeg synes ikke, det kan karakteriseres som trusler, at vi påpeger, at problematikken er noget mere vidtgående end det, som er behandlet i de to betænkninger fra registerudvalget.

Det, der egentlig bragte mig herop, var imidlertid et spørgsmål til ministeren, og det har noget med dette at gøre. Jeg sagde i mit første indlæg, at vi ikke var overbevist om, at det alene drejede sig om at lave en god og vandtæt registerlov, men i nok så høj grad var et spørgsmål om at få en egentlig datalovgivning, for jeg tror, det er selve problemet omkring dataindsamlingen, der bliver hovedspørgsmålet. Det vil jeg gerne eksemplificere. Jeg vil spørge ministeren, om han finder, det er rimeligt, at man i dag inden for aften- og fritidsundervisningen forlanger CPR-numre i det omfang, som man gør. Ved den prøveforberedende undervisning, som oplysningsforbundene kører, kræves der så mange og så detaljerede oplysninger om kursusdeltagernes fortid, at det i sig selv er betænkeligt, og det kunne i hvert fald nok afholde en og anden fra overhovedet at melde sig, hvis man har et eller andet lille blødt punkt i sin fortid.

Nu sagde ministeren nok så pænt, at alle ønsker at sikre borgernes retssikkerhed. Ja men hvordan er denne retssikkerhed sikret? Alle disse mange oplysninger om gamle eksamenspapirer, om henvisninger fra skolepsykolog, om særundervisning og hjælpeundervisning osv., som man skal give, ligger jo altså rundt omkring i skrivebordsskufferne. Det har ikke noget med edb-registre at gøre dette her, men det er selve det, at man forlanger disse oplysninger for at optage folk på disse kurser. Vil ministeren være med til at se på det spørgsmål? Det er muligt, det henhører under en anden minister, men jeg vil godt alligevel høre,